

عنوان مقاله:

گیاه درمانی در شعر فارسی

محل انتشار:

مجله طب سنتی اسلام و ایران، دوره 3، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

منصوره معینی

اکبر کلاهدوزان

خلاصه مقاله:

انسان همواره برای بهبود زندگی خویش نگاهی دقیق به طبیعت و خواص آن داشته و همین نگاه، نقطه آغاز دانش و معرفت بشری گشته است. در این میان شناخت جنبه های دارویی گیاهان، تاریخی دیرینه دارد که بررسی آن سبب بهره مندی از میراث تجربه و تفکر گذشتگان خواهد بود. بازتاب گیاه درمانی در ادبیات و فرهنگ مکتوب ملل مختلف، بیانگر همین تجارب ارزشمند است و این موضوع در شعر فارسی که گسترده ترین آینه فرهنگی ایران زمین است، جلوه ای چشمگیر دارد. شاعران ایرانی علاوه بر اشاره به نام گیاهان دارویی انواع کاربردهای درمانی آن ها نیز سخن گفته و آن را دست مایه بیان پند و اندرز و مرثیه و تغزل و عرفان ساخته اند. بررسی این جلوه های درخشان در شعر فارسی، قدمت و اهمیت گیاه درمانی و میزان رواج آن را در بین ایرانیان آشکار می سازد و انواع کاربردهای درمانی گیاهان را بیان می کند. این امر نشان می دهد که شاعران چگونه پاره ای از دانش رایج زمان خود را به هنر شعر پیوند زده اند. با مطالعه این آثار می توان به باورهای کهن گیاه درمانی و تطبیق آن با خواص دارویی امروزی دست یافت.

کلمات کلیدی:

Medical plants, Persian poems, orchis, alowera, Artemisia, گیاهان دارویی, صبر,

افسننتین, عودالصلیب, شعر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349106>

